

1001

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 lipca 1952 r.

w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom.

W celu zapewnienia pomocy klubom techniki i racjonalizacji przy wykonywaniu ich zadań, na podstawie § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z przepisami dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządzają się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o zakładach pracy, należy przez to rozumieć społeczne zakłady pracy, określone w art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17).

§ 2. 1. W zakładzie pracy zatrudniającym więcej niż 500 pracowników, przy którym istnieje klub techniki i racjonalizacji, zwany w dalszym ciągu „klubem”, należy wyznaczyć jednego przedstawiciela technicznego zakładu dla współdziałania w pracach klubu.

2. W zakładzie pracy zatrudniającym mniej niż 500 pracowników, przy którym istnieje klub, może być w uzasadnionych przypadkach na wniosek kierownika zakładu wyznaczony za zgodą właściwego centralnego zarządu przedstawiciel techniczny.

3. W zakładzie pracy zatrudniającym więcej niż 1000 pracowników, przy którym istnieje klub, może być za zgodą właściwego centralnego zarządu wyznaczonych kilku przedstawicieli technicznych w zależności od:

- 1) liczby pracowników zakładu pracy;
- 2) rozpiętości wachlarza produkcji zakładu i ilości związanych z tym problemów technicznych;
- 3) aktywności wynalazczej pracowników;
- 4) szczególnych okoliczności i potrzeb zakładu pracy.

4. Przedstawiciela technicznego wyznacza kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową i zarządem klubu.

§ 3. 1. W przypadku utworzenia klubu wspólnego dla kilku zakładów pracy przepis § 2 ma odpowiednie zastosowanie, z tym że na każdym 500 pracowników zatrudnionych w zakładach pracy objętych działalnością klubu nie może przypadać więcej niż jeden przedstawiciel techniczny.

2. Jeżeli ogólna liczba pracowników nie uzasadnia wyznaczenia przedstawicieli technicznych w myśl ust. 1 przez wszystkie zakłady pracy, powinien być przede wszystkim wyznaczony przedstawiciel techniczny zakładu pracy, przy którym istnieje klub. W przypadku uznania za celowe wyznaczenia dalszych przedstawicieli technicznych właściwy centralny zarząd wskazuje zakłady pracy, które mają wyznaczyć przedstawicieli.

§ 4. 1. Przedstawiciel techniczny powinien być wyznaczony spośród wysoko wykwalifikowanego personelu technicznego zakładu pracy.

2. Wyznaczenie powinno nastąpić na piśmie na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Po upływie tego okresu przedstawicielem technicznym może być wyznaczony ponownie ten sam pracownik.

§ 5. 1. Zadania przedstawicieli technicznych określa regulamin klubu.

2. Kierownicy oddziałów produkcyjnych są obowiązani udzielać przedstawicielom technicznym pomocy w pełnieniu ich funkcji.

§ 6. 1. Przedstawiciele techniczni otrzymują miesięczny dodatek do uposażenia w wysokości zł 300.

2. Ponadto w uzasadnionych przypadkach — na podstawie całokształtu działalności przedstawiciela technicznego i jego wkładu w wykonanie kwartalnego planu pracy klubu — kierownik zakładu pracy może za zgodą właściwego centralnego zarządu przyznać przedstawicielowi technicznemu premię kwartalną w wysokości nie przekraczającej 450 zł.

§ 7. Wydatki związane z działalnością klubu pokrywa zakład pracy, przy którym klub istnieje. W szczególności zakład pracy dostarcza klubowi odpowiedniego lokalu z umeblowaniem i pokrywa wydatki związane z utrzymaniem lokalu (ogrzewanie, oświetlenie, sprzętanie) oraz dostarcza klubowi potrzebnych pomocy technicznych, jak książki i czasopisma techniczne, urządzenia techniczne itp.

§ 8. Kierownik zakładu pracy sprawuje ogólny nadzór nad działalnością klubu oraz nad gospodarką funduszami i majątkiem przydzielonym klubowi przez zakład pracy.

§ 9. 1. Kierownik techniczny zakładu pracy obowiązany jest współdziałać z zarządem klubu przy opracowaniu planu pracy klubu.

2. Plan pracy klubu stanowi składową część zakładowego planu rozwoju wynalazczości.

§ 10. 1. Kierownik zakładu pracy w porozumieniu z kierownikiem komórki wynalazczości i radą zakładową zatwierdza roczny i kwartalny plany pracy klubu oraz kontroluje ich wykonanie.

2. Kierownik zakładu pracy zatwierdza łącznie z planem pracy budżet klubu i przydziela fundusze na wykonanie prac objętych tym planem.

§ 11. 1. W przypadku utworzenia klubu wspólnego dla kilku zakładów pracy wydatki związane z działalnością klubu zainteresowane zakłady pokrywają w częściach równych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, budżet klubu powinien być zatwierdzony przez kierownika zakładu pracy, przy którym istnieje klub, w porozumieniu z kierownikami pozostałych zakładów i powinien być włączony do planu finansowego zakładu pracy, przy którym istnieje klub. Uprawnienia przewidziane w § 8 i w § 10 ust. 1 przysługują kierownikowi zakładu pracy, przy którym klub istnieje.

3. Pozostałe zakłady pracy dokonują co kwartał zwrotu przypadającej na nie części wydatków, związanych z działalnością klubu, na podstawie obliczenia dokonanego i przesłanego im przez zakład pracy, przy którym klub istnieje. Obliczenie powinno być dokonane i przesłane do dnia 15 miesiąca następnego po zakończeniu kwartału, a zwrot wydatków na podstawie przesłanego obliczenia — do dnia 25 tegoż miesiąca.

§ 12. Wydatki związane z działalnością klubów oraz wynagrodzenie przedstawicieli technicznych pokrywane są ze środków obrotowych zakładów pracy, zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wy-

nalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

z dnia 26 października 1949 r. w sprawie organizowania w zakładach pracy klubów techniki i racjonalizacji.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w z. E. Szyr